

Hirdetések:

1. Ma van a betegek világnapja. *Imádkozzunk betegeink mielőbbi gyógyulásáért, illetve azért, hogy a betegség alkalom legyen számukra a szenvedő Krisztussal való találkozásra és a vele való mélyebb azonosulásra.* A betegek világnapja alkalmából újra elérhető az „Idősek missziója” kiadvány, amit kihelyeztünk a Tanítvány mellé.

Ezen a napon nem szolgáltatjuk ki ünnepélyes módon a betegek kenetét. Erre egy későbbi alkalommal kerül majd sor, aminek időpontját jelezni fogjuk.

2. Ma veszi kezdetét a **Házasság hete** programsorozat „*Állandó megújulásban*” mottóval. Hazánkban 2024-ben tizenhetedik alkalommal rendezik meg a Házasság hetét a keresztény egyházak és civil szervezetek széles körű összefogásával. Az országos rendezvénysorozat célja, hogy felhívja a figyelmet a házasság, a család értékeire és fontosságára, valamint, hogy segítséget nyújtson a házasságra készülőknek vagy a párkapcsolati problémákkal szembesülőknek. A Házasság Hete alkalmából ismét várjuk a szentségi házasságban élő párokat a *katolikus iskola ebédlőjébe kedden este 7-re*. Előzetes jelentkezés szükséges, feliratkozni a sekrestyében/a plébánián lehet!

3. A szerdai **felnőtt katekézis** az esti mise miatt **elmarad**, a **jegyescurzust** viszont megtartjuk este **háromnegyed 8-tól** a *plébánián*.

4. A héten lesz **hamvazószerda**, ami a *nagyböjt* kezdete. **Reggel 8-kor** és **este 6-kor** lesz **szentmise** a *Templomban*. A szokásos szerda reggeli **szentségimádás elmarad**.

Csak ezen a napon végezzük a hamvazás szertartását, tehát a jövő vasárnapi miséken nem lehet hamvazkodni.

Hamvazószerda **szigorú böjti nap**, ami hústilalmat jelent, illetve legfeljebb háromszori étkezést egyszeri jóllakással. A **hústilalom** nemcsak a szigorú böjti napokra, hanem nagyböjt minden péntekére is vonatkozik.

5. **Az imaapostolság februári imaszándéka:** *Imádkozzunk, hogy a gyógyíthatatlan betegségben szenvedők és családjaik megkapják a szükséges testi és lelki gondoskodást és odafigyelést.*

TANÍTVÁNY

A CEGLÉDI, A CSEMŐI ÉS A NYÁRSAPÁTI
KATOLIKUSOK HETI ÉRTESÍTŐJE

2024. február 11. XVII. évf. 6. szám

CEGLÉD RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA

Cím: 2700 Cegléd, Kossuth L. tér 3. *Tel:* +36-53-311-144

Számlaszám: MBH Bank Nyrt. 10103812-08250137-00000000

<http://www.cegledplebania.hu> szecsodi.peter@vaciegyhazmegye.hu

cegledromaikatolikusplebania@gmail.com

ÉVKÖZI 6. VASÁRNAP

*A válaszos zsoltár válasza: **Te vagy, Uram, menedékem, * a szabadulás örömeivel veszel körül engem.***

Leprásnak lenni az ókorban valóságos istencsapásnak számított. A rabbik szerint négy dolog hasonlított a halálhoz: a szegény, a leprás, a vak és a gyermektelen. A leprában szenvedő embernek a gyász jeleit kellett viselnie, tisztes távolságból kerülte az emberi közösséget, csengettyűvel jelezve: vigyázat, ne közelítsetek! Az egészségére gőgös emberben is félelmet keltettek: a csonka végtagok, a gennyes nyílt sebek, a szemlátomást pusztuló emberi test látványa viszolygást váltott ki a környezetből. A leprásokat nemcsak a fertőzésveszély miatt különítették el a közösségtől, hanem ez a megvetés, a kizárás jele is volt. Az a leprás, aki Jézusnál gyógyulást keresett, megszegte a szabályokat, és egészen közel merészkedett Jézushoz. Hitt Jézus isteni hatalmában és bízott a gyógyulásban.

Ma már gyógyítható a lepra. A történelem folyamán nagy szentek is szeretettel vették körül a társadalom által kizárított betegeket, és életüket adták értük. Gondolhatunk Árpád-házi Szent Margitra, Szent Erzsébetre, a Lázár-lovagokra, vagy a híres belga származású misszionáriusra, a 44 évesen leprásként meghalt, 2009-ben szentté avatott Damian de Veuster-re.

A tudomány és a gyógyszeripar megannyi próbálkozása ellenére a betegséggel együtt kell élnünk. Korunk leprái – a rák, az AIDS, a cukorbetegség, a depresszió, influenza-vírusok és agyhártyagyulladások, az alkohol- és különféle drogfüggőségek – ma is jelzik az ember kiszolgáltatottságát és törekenységét. Mindannyian gyógyulásra szorulunk. Már az is beteg, büntől zavaros lelkünk-ről-gondolkodásunkról árulkodik, hogy a médiában, a hírekben folyton a rosszra, mások bűneire vagy bajára vagyunk kíváncsiak. A jó eseményeknek nincs hírértéke. Betegségeinkkel nem szoktunk dicsekedni. Csendben, szemérmesen hordozzuk fájdalmainkat. A nyilvánosság nem is tesz jót a gyógyulásnak. Isten beavatkozását is megnehezíti. Sokkal hatékonyabb Jézus szeretete, aki előtt nem kell szégyellnünk feltárni testi-lelki nyavalyáinkat. Isteni hatalma, végtelenül tapintatos irgalma azt sugallja: ha leprás is vagy, akkor is szeretlek!

Mutasd meg magad a papoknak – mondja Jézus a leprásnak. Mintha ma azt mondaná: végezd el a szentgyónásodat, borulj le vétkeiddel Urad előtt, hagyd, engedd, hogy Isten gyógyító kegyelme megérintsen! Ne mások bűneivel légy elfoglalva, hanem a te bűneidből gyógyulj ki! Jézus idejében ha a pap igazolta a gyógyulást, a leprást egészségesnek nyilvánította, bemutathatta érte a hálaáldozatot és visszafogadhatta a közösségbe. Ez egymás iránti felelősségünkre is figyelmeztet. Nemcsak a lecsúszottakra, a peremre szorultakra nem figyelünk, hanem egymásra sem.

Jézus emberi kapcsolatainkat is szeretné meggyógyítani. Legyünk egymás papjai, a másik ember bűnből-betegségből való szabadulásának kivitelezői. Jézus nem tisztít meg beleegyezésünk nélkül. Akarnunk kell a gyógyulást. Ő ma is megérint. Azért jött, hogy megmentsen és meggyógyítson. Hogy érzékeny tegyen a bajban lévők iránt. Nem csodaváró hit szükséges a gyógyuláshoz, hanem alázat és bizalom, legfőképpen szeretet. *(Sebestyén Péter atya)*

Hogyan viselkedjünk a templomban? Templomba megyek. (1. rész)

A közösség nagy áldozatát a templomban mutatják be. Egyéni áhítatom és buzgóságom az, ami elvisz engem az Isten házába. Mikor azonban ott vagyok Isten nagy családjának otthonában, megszüntem pusztán egyén lenni, a nagy közösségnek vagyok egy tagja, akit köteleznek a közös

templomi áhítat íratlan törvényei, amelyeket most itt megpróbálunk szabályokba foglalni.

Templomainkban az Oltáriszentségben a kenyér színe alatt állandóan jelen van a második isteni személy, az Úr Jézus Krisztus. Ezért szoktuk templomunkat Isten házána mondani. Ha valakihez látogatóba megyek, ott nem viselkedhetek akárhogyan. Kötnek az illendőség szabályai. A templomnak is vannak illemszabályai. Mennyire kell vigyáznom viselkedésemre, ha a mindenható Isten, az én jószágos mennyei Atyám házába megyek.

Már otthon elkezdem a készülődést. Nem az a legfontosabb, hogy ünneplő ruhát vegyek fel. Ne tartson vissza az Isten házána az, hogy nem tudok úgy felöltözködni, mint mások. Mennyei Atyám nem a ruhámra kíváncsi, hanem a tiszta lelkemre.

Vasárnapon és ünnepnapon természetesen igyekszem a legjobb ruhámat felvenni. De hétköznap, munkába menet vagy jövet munkaruhámban is nyugodtan bemegyek a templomba. Arra mindig gondom van, hogy ruházatom ne a divat túlzásait kövesse, hanem a keresztény erkölcs és jó ízlés követelményeinek mindenben megfeleljen. Vigyázok, hogy ruhám, ha szegényes is, mindig tiszta legyen. Hasonlóképpen gondot fordítok egész külsőm tisztaságára. A díszes ruhánál sokkal fontosabb, hogy rendbe hozzam lelkemet. Családomnak észre kell vennie, hogy a jó Istenhez készülek látogatóba. Zsörtölődve, haragosan, mérgesen nem illik a templomba indulni.

Ha szentmisére megyek, úgy indulok el, hogy pontosan odaérjek. Ha nemtörődömségből vagy akarattal elkésem a szentmiséről, bünt követek el. Szentmisére mindig elviszem a misekönyvemet, ha van, ha pedig nincsen, olyan imakönyvet viszek magammal, amellyel bele tudok kapcsolódni az esetleges közös imádságba vagy énekbe.

Már az utcán előkészülök a nagy találkozóra. Gondolataim most nem az utcai események, hanem a jó Isten körül forognak. A templom kapujában még egy pillantást vetek lelkembe, s igyekszem kizárni azokat a gondolatokat, amelyek nem tartoznak az Isten házába. Azután nyugodtan belépek a templomba. *(Forrás: Katolikus.hu)*